

groeit de patella vast aan de condyli femoris, dan wordt de stomp daardoor langer, en blijft zij bewegelijk, dan kan de lijder daarvan zeer veel dienst hebben bij het loopen. Bij dit laatste meent hij te kunnen berusten, door het ligamentum extensorium van uit de binnenvlakte der wond dwars door te snijden, alsdan kan de patella zich niet naar voren en boven verplaatsen en de wond, volgens zijne meening, per primam intentionem genezen..

In elk geval, hetzij de genezing per primam gelukke of niet, raadt hij aan eene dwarse of hálvemaansvormige insnijding met de convexiteit naar boven, dwars door het ligamentum extensorium, te maken, daar de patella daardoor gedurende het geheele proces van genezing aan den invloed der extensores onttrokken is en de gemaakte opening zeer dienstig kan zijn voor het afvloeijen van den etter. Hij beschouwt de verplaatsing der knieschijf naar boven als de voorname oorzaak van het mislukken der exarticulatio genu, volgens de methode van GRITTI, die hij eene ongelukkige nabootsing der voortreffelijke PIROGOFF'sche methode noemt.

5°. Men moet na de exarticulatie eene aanhoudende drukking op het onderste gedeelte der art. femoralis uitoefenen, door gegraduateerde longuetten en een circulair verband van boven naar beneden, of door een gipsverband. Daardoor vermindert, volgens hem, de aandrang van bloed naar de ligaturen, voorkomt men etterverzakkingen en brengt men de spieren en de stomp in een toestand van rust, die eene conditio sine qua non is voor de genezing.

6°. De nabehandeling moet zorgvuldiger zijn dan bij andere operatiën. Abscessen en etterverzakkingen moeten vroegtijdig en ruim geopend worden, vooral als men niet terstond eene dwarse insnijding gemaakt heeft. Eindelijk moet men het verband zoo inrigten, dat de knieschijf zoo veel mogelijk tegen de punt der condyli vastgehouden wordt.

's Gravenhage, December 1865.

Dr. E. HANLO.

NIEUWE PROEFNEMINGEN OVER DE TRANSFUSIO SANGUINIS. —

Onder dezen titel hebben Dr. EULENBURG en LANDOIS, Docenten te Greifswald, in het *Centralblatt* van KÜHNE etc. (21 October, n°. 46) eenige experimenten medegedeeld, waaraan wij het volgende ontleenen. De proefnemingen werden in 3 rubrieken verdeeld. In de eerste werden de gevolgen der transfusie bij acute anaemie, door snelle en plotselinge bloedontlastingen veroorzaakt, onderzocht. Honden en konijnen werden tot den proef gebruikt. Het bloed voor de transfusie werd uit de halsvaten van het gelijksoortige dier ontleend, op mechanische wijze gedefibrineerd en helder rood gemaakt, daarop gecoleerd en tot 30° R. verwarmd. Deze proeven gaven het volgende:

1°. De transfusie van gedefibrineerd helder rood bloed kan niet door de transfusie van eene gelijke hoeveelheid bloedserum, of van eene eenvoudige oplossing van kippen-eiwit vervangen worden; evenmin heeft de transfusie eenige nuttige uitwerking, wanneer gedefibrineerd en daarop met CO² geschud bloed daartoe gebruikt wordt.

2°. Bij de transfusie van met CO² vermengd bloed sterven de dieren onder algemeene convulsiën, hetwelk, alhoewel de dood evenzoo volgt, bij de transfusie van serum of van eene eiwitoplossing niet geschiedt.

3°. Indien men de bilaterale doorklieving van den vagus bij anaemisch gemaakte dieren onmiddellijk aan de transfusie laat voorafgaan, dan kan daardoor nog eene tijdelijke opwekking verkregen worden.

Bij de acute anaemie sterven de dieren asphyctisch, omdat door het gebrek aan zuurstof, door de plotselinge vermindering der roode bloedlichaampjes veroorzaakt, eene overprikkeling en opvolgende paralyse van het respiratorische centrum der med. obl,

plaats vindt. Door den nieuwen toevoer van de aan de roode bloedligchaampjes gebondene zuurstof, kan de overprikkeling op den graad van den normalen prikkel gebragt en de respiratie (direct uit de med. obl. — niet per reflexionem van uit de vagus-uiteinden) wederom opgewekt worden.

De ophooping van CO² in het nog overige bloed moet waarschijnlijk het ontstaan der convulsiën bij de acute anaemie verklaren, hetwelk nog uit de volgende rij van experimenten schijnt te blijken:

De tweede rubriek der proefnemingen loopt over de uitwerkingen der transfusie bij acute bloedintoxicatiën, hetzij 1°. door gasvormige vergiften, die door de vernietiging van de zuurstof van het bloed, 2°. hetzij door toxische stoffen, die in het bloed gebragt door hare inwerkingen op de zenuwcentra, het leven doen ophouden.

In deze proeven werd de transfusie gelijktijdig met de depletie der vergiftigde bloed-massa verbonden, bij wijze van uitspoeling of substitutie, volgens PANUM, zoodat eene gelijkmatige uitvloeijing van het vergiftigde door eene gelijkmatige injectie van normaal gedefibrineerd bloed, gecompenseerd werd. Zij gaven de volgende resultaten.

1°. De proeven met CO leerden, dat de substitutie van het bloed daar nog als het beste hulpmiddel mogt gelden, waar, na intensive intoxicatie, zoowel de depletie of de kunstmatige respiratie (door faradisatie der phrenici of inblazing in de geopende trachea) zonder eenig gevolg bleven.

2°. De proeven, waardoor eene injectie eener opiumoplossing eene acute vergiftiging veroorzaakt was, leerden, dat de transfusie, gelijktijdig met de depletie verbonden, nog in staat was om *a*) den duur der intoxicatie en hare intensiteit (bij eene niet doodelijke dosis) aanzienlijk te wijzigen, of *b*) om zoo het leven en de integriteit der functiën, bij eene dosis, die anders zeker doodelijk geweest zoude zijn, te behouden.

Eene derde rubriek van proeven had betrekking op transfusie bij dieren, onder den invloed der inanitie. Zij leerden, dat ook bij de inanitie, door de transfusie van gedefibrineerd bloed het leven langer dan zonder haar kon behouden worden. Een hond werd op die wijze, buiten allen toevoer van voedsel, door de transfusie gedurende 6 dagen in tusschenruimten van 48 uren verrigt, 24 dagen in het leven gehouden, terwijl zijn ligchaamsgewigt ongeveer 39 pCt. afnam.

Dr. J. HANLO.

B E R I C H T E N.

BUITENLAND.

LONDEN. — De *Engelsche Illustratie* van 16 December l.l. bevat de teekening van het nieuwe St. Thomas Hospital langs den Thames bij Westminsterbridge, zoo als het door den Architect CURRY ontworpen is. Het zoude volgens dat plan door zeven geïsoleerde gebouwen worden zamengesteld. In iedere "ward" zouden slechts 28 bedden geplaatst en het geheel voor 588 patiënten voor eene som van £ 360,000 opgebouwd worden.

PARIS. — De Regering zal de "éleves en médecine", welke te Parijs, Montpellier en Marseille hunne zorgen aan de behandeling der cholerazieken gewijd hebben, door het schenken van nog verschuldigde academische regten, door het geven van den titel van "Officier d'Académie" of door het toekennen van een ad hoc ingesteld onderscheidingsteeken beloonen.

— Volgens den *Almanach général de Médecine* telt het Seine departement 1848 Med.